

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 grudnia 2017 r.

w sprawie świadczeń socjalnych funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej i członków ich rodzin

(Dz. U. z dnia 26 listopada 2019 r., poz. 2313)

Na podstawie art. 212 ust. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 768, 730, 1520, 1556 i 2200) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) podmioty uprawnione do wypłaty,
- 2) rodzaj i zakres,
- 3) sposób obliczania i wysokość,
- 4) terminy rozliczeń oraz wypłaty

- świadczeń socjalnych, zwanych dalej "świadczeniami".

§ 2. 1. Funkcjonariuszowi Służby Celno-Skarbowej, zwanemu dalej "funkcjonariuszem", który w związku z pełnieniem służby nabył w danym roku kalendarzowym prawo do urlopu wypoczynkowego, małżonkowi funkcjonariusza oraz dzieciom własnym funkcjonariusza, dzieciom małżonka funkcjonariusza, jak również dzieciom przysposobionym i dzieciom przyjętym na wychowanie przez funkcjonariusza lub małżonka funkcjonariusza:

- 1) do ukończenia 18. roku życia, a jeżeli pobierają naukę w szkołach dla młodzieży - do czasu ukończenia nauki, nie dłużej jednak niż do ukończenia 24. roku życia, albo
- 2) do ukończenia 24. roku życia albo 25. roku życia, jeżeli odbywają studia wyższe, a ukończenie 25 lat przypada na ostatni albo przedostatni rok studiów, albo
- 3) bez względu na wiek, jeżeli są osobami całkowicie niezdolnymi do pracy albo całkowicie niezdolnymi do pracy oraz do samodzielnej egzystencji, albo niezdolnymi do samodzielnej egzystencji

- zwanym dalej "członkami rodziny funkcjonariusza", przysługuje, na jego wniosek, raz w roku kalendarzowym świadczenie w postaci dopłaty do wypoczynku.

2. W przypadku członków rodziny funkcjonariusza, o których mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli po ukończeniu 18. roku życia pobierają naukę w szkołach dla młodzieży, oraz określonych w ust. 1 pkt 2 i 3, jest wymagane przedłożenie dokumentów potwierdzających odpowiednio pobieranie nauki w szkołach dla młodzieży, odbywanie studiów wyższych albo całkowitą niezdolność do pracy albo całkowitą niezdolność do pracy i niezdolność do samodzielnej egzystencji, albo niezdolność do samodzielnej egzystencji.

3. Liczbę uprawnionych członków rodziny funkcjonariusza, na których przysługuje dopłata do wypoczynku, ustala się według stanu rodzinnego funkcjonariusza, istniejącego w dniu nabycia prawa do urlopu wypoczynkowego za dany rok kalendarzowy.

4. W przypadku gdy liczba uprawnionych członków rodziny funkcjonariusza zwiększyła się po dniu, o którym mowa w ust. 3, dopłatę do wypoczynku przyznaje się według stanu rodzinnego funkcjonariusza ustalonego na dzień złożenia wniosku, nie później jednak niż na ostatni dzień służby pełnionej w danym roku kalendarzowym.

5. Dopłata do wypoczynku przysługuje na każdą uprawnioną osobę w wysokości 0,263 kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej na rok, w którym funkcjonariusz nabył prawo do urlopu wypoczynkowego, przy czym wyliczoną kwotę dopłaty zaokrągla się do pełnych dziesięciu groszy w górę.

§ 3.

1. Funkcjonariuszowi i członkom rodziny funkcjonariusza przysługuje raz w roku kalendarzowym, na jego wniosek, świadczenie w postaci zwrotu kosztów przejazdu do jednej z wybranych przez siebie miejscowości w kraju i z powrotem:

- 1) środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego;
- 2) środkami publicznego transportu zbiorowego autobusowego, jeżeli:

- a) na danej trasie nie ma połączenia kolejowego albo
- b) przejazd środkami publicznego transportu zbiorowego autobusowego nie jest droższy niż koszt połączenia kolejowego.

2. Zwrot kosztów przejazdu środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego przysługuje na podstawie przedstawionych biletów za przejazd pociągami osobowymi albo pociągami według taryfy pospiesznej w drugiej klasie w wagonach z miejscami do siedzenia, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, z uwzględnieniem posiadanych przez funkcjonariusza i członków rodziny funkcjonariusza uprawnień do przejazdów ulgowych.

3. W przypadku przedstawienia przez funkcjonariusza biletów za przejazd innymi pociągami niż określone w ust. 2, zwrot kosztów przejazdu przysługuje w wysokości ceny biletów odpowiadającej długości przebytej trasy pociągami według taryfy pospiesznej w drugiej klasie w wagonach z miejscami do siedzenia, z uwzględnieniem posiadanych przez funkcjonariusza i członków rodziny funkcjonariusza uprawnień do przejazdów ulgowych.

4. Zwrot kosztów przejazdu środkami publicznego transportu zbiorowego autobusowego przysługuje na podstawie przedstawionych biletów za przejazd w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, z uwzględnieniem posiadanych przez funkcjonariusza i członków rodziny funkcjonariusza uprawnień do przejazdów ulgowych.

5. Zwrot kosztów przejazdu nie obejmuje opłat dodatkowych i dopłat, w tym cen biletów na miejsca rezerwowane oraz cen biletów na miejsca sypialne lub na miejsca do leżenia.

6. W przypadku niewykorzystania uprawnienia do świadczenia, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariuszowi i członkom rodziny funkcjonariusza przysługuje świadczenie w postaci zryczałtowanego równoważnika pieniężnego.

7. Zryczałtowany równoważnik pieniężny ustala się w wysokości odpowiadającej najniższej cenie biletu za przejazd na długości 1000 km pociągami według taryfy pospiesznej w drugiej klasie w wagonach z miejscami do siedzenia, z uwzględnieniem posiadanych przez funkcjonariusza i członków rodziny funkcjonariusza uprawnień do przejazdów ulgowych, ustalonej według ceny biletów obowiązującej w dniu wypłaty tego równoważnika, nie później jednak niż w dniu wygaśnięcia prawa do przejazdu przysługującego za dany rok kalendarzowy.

§ 4.

1. Funkcjonariuszowi oraz byłemu funkcjonariuszowi, w tym emerytowi lub renciście, którego warunki bytowe uległy znacznemu pogorszeniu wskutek zdarzeń losowych, kierownik jednostki organizacyjnej może przyznać zapomogę.

2. Zapomogę można przyznać również członkom rodziny funkcjonariusza w związku ze śmiercią funkcjonariusza albo byłego funkcjonariusza.

3. Wysokość zapomogi nie może przekroczyć wysokości 6,13 kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej obowiązującej w dniu złożenia wniosku o przyznanie zapomogi i jest uzależniona od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej funkcjonariusza, byłego funkcjonariusza albo ich rodzin. W szczególnie uzasadnionych przypadkach wysokość zapomogi może ulec zwiększeniu.

4. Przepisy ust. 1-3 i § 8 ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio do byłych funkcjonariuszy Służby Celnej, w tym emerytów i rencistów.

§ 5.

1. Funkcjonariuszowi, na jego pisemny wniosek, może być przyznana dopłata do zajęć kulturalno-oświatowych lub sportowo-rekreacyjnych.

2. Kierownik jednostki organizacyjnej może przyznać świadczenie, o którym mowa w ust. 1, do wysokości 50% poniesionych kosztów, na podstawie dokumentów potwierdzających ich poniesienie.

§ 6. W razie zbiegu uprawnień do świadczeń z tytułu służby lub pracy w Krajowej Administracji Skarbowej obojga małżonków pozostałe osoby uprawnione mogą skorzystać z tych świadczeń tylko z tytułu służby albo pracy jednego z małżonków.

§ 7.

1. Do wypłaty świadczeń jest uprawniony kierownik jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę.

2. W przypadku funkcjonariusza przeniesionego czasowo do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej do wypłaty świadczeń jest uprawniony kierownik jednostki organizacyjnej, z której nastąpiło przeniesienie.
3. W przypadku byłego funkcjonariusza do wypłaty świadczenia jest uprawniony kierownik jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełnił służbę bezpośrednio przed zwolnieniem ze służby albo wygaśnięciem stosunku służbowego.
4. W przypadku byłego funkcjonariusza Służby Celnej do wypłaty świadczenia jest uprawniony kierownik jednostki organizacyjnej, który wstąpił w prawa i obowiązki odpowiednio dyrektora izby celnej albo Szefa Służby Celnej w sprawach ze stosunku służbowego.

§ 8.

1. Świadczenie, o którym mowa w:

- 1) § 2 ust. 1 - jest rozliczane w kolejnych kwartałach roku, jednak nie później niż raz na pół roku, i wypłacane do końca miesiąca następującego po zakończeniu okresu rozliczenia;
- 2) § 3 ust. 1 i 6 - jest wypłacane w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o przyznanie świadczenia;
- 3) § 4 ust. 1 i § 5 ust. 1 - jest przyznawane i wypłacane w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o przyznanie świadczenia.

2. Świadczenia, o których mowa w § 2 ust. 1 oraz § 3 ust. 1 i 6, są wypłacane nie później niż do dnia 31 stycznia następnego roku kalendarzowego.

§ 9. Do spraw o przyznanie świadczeń niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.